

доказватъ че измама е вѣрно истина-та, а оно
що ся относя за нейно отказаніе е сама-та из-
мама. — Треба, рече Парія-та, да казуваме и-
стинна-та на оныя що иматъ сердце просто, на
добры-те що я искатъ а не на лошы-те що я
гонятъ. Истина-та е чистъ маргаръ; а лошый
человѣкъ, Крокодилъ, кои-то неможе да го обѣ-
си на ухо-то си, зашто-то уши не има. Ако убо
хварлишь маргаръ на Крокодилъ, вмѣсто да ся
накити, онъ ще ся настане да го изяде; и като
ся разгнѣва ще изчупи почти зубите. ся, и ще
ся спусти верху тебе съ дивъ поводъ.,,

„Едно само прекословіе остава ми да ти
предложа, рече Англичанинъ атъ. отъ колко-то
прежде ми си казалъ, слѣдува какъ человѣцы-те
са осуждени на измама-та, хотя истина-та имъ
е препотребна; зашто-то като гонятъ оныя що я
казуватъ, кой учитель ще дерзне да ги об-
разова? — Оный отговори Парія-та, кой-то гони
и онъ человѣцы-те за да ги научи кои са исти-
нини-те дѣла: Злопалучіе-то. — О! на това, Е-
стестванный человѣче, рече Англичанинъ атъ,
сякамъ какъ праздномыслишь. Злополучіе-то
хварля человѣцы-те въ суевѣріе, като смирява
и ума и сердце-то. Колко-то са злополучни че-